

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین اجزا عشق و رضایتمندی زوجی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 16، شماره 54 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

میترا حفاظی طرقله

علی فیروزآبادی

حسن حق شناس

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: یکی از مهم ترین عوامل تعیین کننده های رضایتمندی در رابطه زناشویی، وجود عشق در رابطه و کیفیت آن است. در این پژوهش به بررسی روایی و پایایی پرسشنامه مقیاس مثلثی اشترنبرگ (Sternberg) برای عشق، که یکی از رایج ترین مقیاس ها در این زمینه می باشد و بررسی رابطه اجزای عشق بر اساس نظریه اشترنبرگ، با رضایتمندی زوجی پرداخته شد. مواد و روش ها: این پژوهش بر روی ۱۲۳ فرد متاهل ساکن شهر شیراز و با روش نمونه گیری در دسترس انجام شد. ابزار مورد استفاده، پرسشنامه رضایتمندی زوجی انریچ (ENRICH)، پرسشنامه مقیاس اشترنبرگ برای عشق و مشخصات جمعیت شناختی بود. یافته ها: این بررسی نشان داد که مقیاس اشترنبرگ برای عشق و ترجمه فارسی آن از روایی و پایایی مطلوب برخوردار است و سه جز صمیمیت، شور و اشتیاق و تعهد با رضایتمندی زوجی همبستگی دارند. جز صمیمیت هم در زنان و هم در مردان بالاترین همبستگی را نشان می دهد ولی میانگین نمرات این اجزا، رضایتمندی و شاخص های انریچ در گروه زنان با مردان تفاوت معنی داری ندارد. نهایتاً سه جز مقیاس اشترنبرگ همراه با برخی متغیرهای جمعیت شناختی قادر به پیش بینی رضایتمندی زوجی می باشند. استنتاج: مقیاس سه گانه اشترنبرگ برای عشق به عنوان ابزاری پایا و روا قابلیت پیش بینی رضایتمندی زوجی را دارا است و جز صمیمیت، مهم ترین عامل پیش بینی کننده رضایت از رابطه محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

Marital, satisfaction, love, intimacy, عشق، رضایتمندی زناشویی، صمیمیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792034>

